

Zonder met Thomas Mann te concurreren, wekt Emily Kocken **de Toverberg** met bravoure opnieuw tot leven.

In de Zwitserse bergen hangt nog steeds iets geheimzinnigs.

Een hedendaagse *Toverberg*, daar waagt niemand zich aan. Te groot is de faam van de klassieke roman uit 1924 van Thomas Mann (die vijf jaar later de Nobelprijs zou krijgen) over Hans Castorp, die denkt drie weken op bezoek te gaan bij zijn neef in sanatorium Berghof boven het Zwitserse Davos, maar er pas zeven jaar later uit komt, terwijl in de wereld beneden hem de Eerste Wereldoorlog in volle gang is. In de ijle lucht, uitzien op de bergtoppen met hun eeuwige sneeuw, is er voor de kurende patiënten alle tijd om te discussiëren en filosoferen. Vanwege de soms broeierige choreografie tussen patiënten en personeel levert hun libido ook inspiratie voor minder abstracte overpeinzingen.

De Nederlandse beeldend kunstenaar en auteur Emily Kocken (1963), die in haar debuutroman *Witte vlag* (2013) al liet zien gefascineerd te zijn door mensen die met kunst dwepen, heeft een mooie oplossing gevonden: in haar roman *De kuur* wil zakenman Yves Altman, tweemaal gescheiden, vader van vier kinderen, Toverberg-adept, met de hele bups zijn 60ste verjaardag vieren op de fameuze Schatzalp in Davos, ook om zijn kinderen (zo rond hun volwassenheid) kennis te laten maken met zijn nieuwe vriendin, headhunter Barbara. Het grootste deel van de roman volgen we de diverse personages onderweg naar hun eerste voltallige samenzijn op de Toverberg.

Zo laat Kocken direct zien wat er in een eeuw tijd veranderd is, zonder met Mann te hoeven concurreren. Thomas Mann, de kroostrijke en dominante tovenaer, is bij haar de iets minder kroostrijke maar even dominante Altman geworden, geen Nobelprijswinnaar

Zelfportret van Emily Kocken, auteur en beeldend kunstenaar.

maar de directeur van het RAI-congrescentrum. Thuis heeft hij een ligstoel van bamboe, 'een imitatie van het exemplaar waarop Davoser patiënten hun tijd met uren lange ligkuren verdeden. De horizontalen.' Alles is geld tegenwoordig, en de goeroe van deze tijd heet weliswaar nog steeds Thomas maar vervolgens Piketty.

Waar Kockens eerste roman intelligent, ietwat wereldvreemd en behoorlijk benauwend

was, bruist haar inmiddels losgeklopte talent vanaf de beginpagina's van *De kuur*. Met bravoure steelt zij de uitroep Sapristi terug van Dries van Agt, en strooit die kreet tezamen met Göpfertami (godverdomme) en Jödeli door haar verhaal. Tekenend voor de clash der tijden (van vormelijk naar *in your face*) is het treinritje dat ze Barbara, door Yves vooruit-

gestuurd, van Zürich naar Davos laat maken. Alle onrust van de werkvloer valt daarboven van haar af, want de natuur geneest alles, heeft ze net vergenoegd en ontspannen gedacht, wanneer een stel zich op de stoelen tegenover haar in de wagon posteert, waarvan de man vraagt 'Do you mind to watch us for a while?', terwijl hij de blouse van zijn oude vriendin open knoopt en Barbara recht in de ogen blijft kijken.

Erg goed getroffen is ook Yves, die, als hij onzeker is over hoe zijn nieuwe vriendin te imponeren, maar begint over 'bizarre ontwikkelingen' en 'vette toekomstplannen', een vocabulaire dat zij terstond veroordeelt als misplaatst hip. Tussen de kinderen en het personeel van de concurrerende hotels Berghotel Schatzalp (boven gelegen) en het Waldhotel (beneden) vinden inderdaad erotisch geladen scènes plaats, en verder kun je heden ten dage in die luxe oorden in plaats van patiënten met dekentjes over de schoot een wildgroeit aan nordic walking-stokken en rollators verwachten, plus de bejaarde fanaten voor wie, eenmaal gewapend met deze hulpstukken, geen berg te hoog is.

Op en rond de berg wordt met Mann gespeeld als met een sterk merk (niemand leest hem, iedereen heeft de mond vol van hem), Paolo Sorrentino komt ook nog filmen - en toch, in de aanzwellende nervositeit die alle personages kenmerkt, het drukkende besef dat ze zich op heilige grond bevinden, en de vele gelispelde verwijzingen naar spoken, demonstreert Kocken dat daar in die Zwitserse bergen nog altijd iets geheimzinnigs hangt. Wat gaat het samenzijn aanstonds worden: een feest of *Festen*, een gala of een drama?

Sapristi, Göpfertami en Jödeli! Emily Kocken blaast de magie van de Toverberg nieuw leven in.

Arjan Peters

FICTIE
Emily Kocken

De kuur

★★★★★

Querido:

276 pagina's; € 19,99.

Kockens talent
bruist vanaf de
beginpagina's
van *De kuur*